

sygnatura akt III K 1047/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR. Fryderyk Kwiatek

Protokolant: Anna Mendelska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 roku

sprawy przeciwko D. P.

synowi W. i H. z domu W.

urodzonemu (...) w J.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 24 września 2014 w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej (...) wraz z naczepą (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 1,31 mg/l a wynik II badania wyniósł 1,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przez D. P. przy czynu czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Jaworze sygn. akt II K 101/09 za czyn z art. 178 a § 1 kk,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. oskarżonego D. P. uznaje za winnego tego, że w dniu 24 września 2014 w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej (...) wraz z naczepą (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 1,31 mg/l a wynik II badania wyniósł 1,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sadu Rejonowego w Jaworze sygn. akt II K 101/09 za czyn z art. 178 a § 1 kk, tj. popełnienia występku z art.178 a § 1 i § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4(czterech) lat ;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24 września 2014 roku;

IV. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od poniesienia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 1047/14

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony D. P. jest zatrudniony jako kierowca. W dniu 23 września 2014 roku oskarżony otrzymał polecenie służbowe wyjazdu na załadunek. Oskarżony przyjechał do bazy firmy w M. i stamtąd, prowadząc ciężarówkę z naczepą, pojechał do W., gdzie miał pobrać towar z firmy (...). W tym czasie oskarżony był trzeźwy. Na miejsce załadunku przybył

ok. godziny 18:00. Po przyjeździe nie zgłosił przybycia ani dyspozytorowi macierzystej firmy ani upoważnionemu pracownikowi F.. Na parkingu, na którym się zatrzymał, spotkał nieznanego mężczyznę, z którym spożył alkohol, tj. około pół litra wódki, po czym zasnął. Po przebudzeniu ok. godziny 0:00 poinformował pracowników firmy (...) o przyjeździe i gotowości do załadunku wypił pozostały w butelkach alkohol. Ok. godziny 3:00 nad ranem, tj. już w dniu 24 września 2014r., po wezwaniu telefonicznym, podjechał na rampę magazynową. Wykonanie tego manewru na biegu wstecznym zajęło mu ok. 20 minut, a więc znacznie dłużej niż to konieczne. Następnie, mimo prośby pracownika F., Ł. M., o podniesienie daszku naczepy, oskarżony nie był w stanie tego zrobić. Kiedy oskarżony wysiadł z pojazdu, aby ręcznie zablokować daszek naczepy, chwiał się, obijał się o ściany magazynu i belkotał. Pracownik F. wyczuł woń alkoholu z ust oskarżonego. Wobec tego drugi z pracowników, P. W., wezwał funkcjonariuszy Policji. Oskarżony został przebadany urządzeniem A. I. w celu ustalenia stanu trzeźwości. Wyniki badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym odzwierciedliły fakt pozostawania pod wpływem alkoholu. Badanie przeprowadzone o godz. 3:08 wykazało zawartość 1,31 mg alkoholu na 1 dm³ wydychanego powietrza. Badanie przeprowadzone o godz. 3:27 wykazało zawartość 1,46 mg alkoholu na 1 dm³ wydychanego powietrza. Badanie przeprowadzone urządzeniem A. D. o godzinie 5:18 wykazało zawartość 2,5 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu. Wobec wyniku badania Policjanci zatrzymali oskarżonemu prawo jazdy.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k. 11-12, k.37-39

-przesłuchanie świadka Ł. M., k. 5-6

- przesłuchanie świadka R. W., k. 15

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2, 3

Oskarżony ma 39 lat. Wyuczył się zawodu tokarza. W chwili popełnienia opisanego powyżej czynu pracował na stanowisku kierowcy za wynagrodzeniem w wysokości 1800 zł brutto miesięcznie. Utrzymuje dwoje małoletnich dzieci (syn lat 16, córka lat 7). W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości co do poczytalności oskarżonego. Oskarżony był już karany za przestępstwa, z tym że wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 1 grudnia 2004 roku sygn. akt II K 719/04 został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 14 maja 2009 roku sygn. akt II K 101/09 oskarżony został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 150 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda. W każdym przypadku Sąd orzekał wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Nadto, oskarżony został skazany przez Sąd AG w Osnabruck (Niemcy) wyrokiem z dnia 16 lutego 2009 roku sygn. 206 Cs 84/09 1000 Js 52051/08 De-Pl- NOT00000051062 Niemczech za czyn umyślnej nietrzeźwości w ruchu drogowym w związku z łapownictwem.

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał, że pił alkohol (wódkę) w czasie pobytu na parkingu w W.. Stwierdził, iż prowadził po alkoholu gdyż bał się o pracę i bał się odmówić wykonania polecenia. W toku postępowania przygotowawczego zgłosił chęć skorzystania z prawa do złożenia wniosku o dobrowolnym poddaniu się karze. Na rozprawie głównej nie wyraził chęci dobrowolnego poddania się karze.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego D. P. k. 11-12, 37-39, 58

- informacja o karalności k. 20-21

Sąd zważył nadto, co następuje

Mając na uwadze zebrane dowody Sąd przypisał oskarżonemu sprawstwo i winę. Oskarżony nie tał, że zanim zaczął prowadzić samochód celem dokonania załadunku w firmie (...), wypił bliżej nieokreśloną ilość wódki (ok. pół litra razem z nieznanym mężczyzną, a następnie jeszcze ok. 50 g samotnie). Nie krył, że przed przyjęciem zlecenia wyjazdu do W. był trzeźwy oraz że alkoholu napił się oczekując na załadunek w W., przy czym tego, że jest już na miejscu i czeka na załadunek, nie zgłosił nikomu. Oskarżony miał świadomość, że po załadunku będzie musiał kierować samochodem ciężarowym wraz z wypełnioną naczepą do miejsca przeznaczenia, a mimo tego wypił znaczną ilość wódki. Do tego,

oskarżony wyjaśnił, że po wypiciu alkoholu zasnął, dzięki czemu nieco wytrzeźwiał, lecz po skontaktowaniu się z pracownikami F. i przygotowaniu do załadunku (przekazanie listu przewozowego) wypił dalszą ilość wódki samotnie (ok. 50 g). Oskarżony wyjaśnił także, iż prowadził pojazd po spożyciu alkoholu, gdyż bał się stracić pracę. Swoją drogą, o ile zrozumiała była obawa oskarżonego, że straci pracę, o tyle zupełnie niezrozumiałe wydaje się to, że – wiedząc o powrotnym kursie z załadunkiem - rozmyślnie spożywał alkohol w trakcie wykonywania obowiązków służbowych. Niezależnie od wzmiankowanej niekonsekwencji oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a ustalenia poczynione w wyniku badania stanu trzeźwości kierującego, tj. stwierdzenie, że w czasie kierowania pojazdem pozostawał w stanie nietrzeźwości, potwierdziły jego wyjaśnienia. Znamienne jest, że w miarę upływu czasu stan nietrzeźwości oskarżonego pogłębiał się, na co wskazują coraz wyższe wyniki badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu w kolejnych odstępach czasu.

Oskarżony naruszył wymóg zachowania trzeźwości, a więc elementarną powinność uczestnika ruchu drogowego, dopuszczając się takiego uchybienia w ruchu lądowym. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym wprowadzonym przez siebie w ruch, poruszającym się dzięki pracy silnika, a przed uruchomieniem pojazdu wypił taką ilość wódki, że w czasie badania stwierdzono u niego 1,31 mg alkoholu i 1,46mg alkoholu na 1 dm³ wydychanego powietrza oraz 2,5 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem znacząco przekroczył próg powyżej 0,25 mg alkoholu wyznaczony normą art. 115 § 16 k.k. i tym sposobem wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. Oskarżony kierował pojazdem w ruchu lądowym, przemierzając dystans dzielący parking i teren firmy (...) i nieporadnie manewrując w okolicy rampy

Oskarżony był uprzednio dwukrotnie skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworze z dnia 1.12.2004r. sygn. II K 719/04, oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jaworznie z dnia 14.05.2009r. sygn. akt. II K 101/09. Posażony został również skazany wyrokiem sądu niemieckiego z dnia 16.02.2009r. sygn. Akt 206 Cs 84/09 1000 Js/52051/08 za czyn umyślnej nietrzeźwości w ruchu drogowym w związku z łapownictwem. Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu był już prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. i do dnia popełnienia przestępstwa podobnego nie doszło do zatarcia skazania. Dopuszczając się w tych warunkach występku z art. 178a § 1 k.k. oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa opisane w art. 178a § 4k.k.

Oskarżony jest osobą dorosłą, do tego z racji wykonywania zawodu kierowcy szczególnie wyczuloną na kwestie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, mającą rozeznanie stosowne do wieku i niezakłóconą zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nieprzymuszony przez nikogo ani żadną życiową potrzebą zdecydował się wypić taką ilość wódki, która wprowadziła go w stan znacznej nietrzeźwości, mimo iż był w trakcie wykonywania obowiązków służbowych kierowcy. Oskarżony musiał mieć świadomość, że jego zachowanie może spowodować bezpośrednio niebezpieczeństwo w ruchu drogowym, tym bardziej, że prowadził samochód ciężarowy z naczepą, docelowo wypełnioną towarami. Tylko dzięki zdecydowaniu pracowników firmy (...), którzy nabrawszy podejrzenia co do stanu trzeźwości posażonego wezwali funkcjonariuszy Policji, zagrożenie bezpieczeństwa wywołane zachowaniem oskarżonego nie skonkretyzowało się w ramach żadnego wypadku czy kolizji.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie limitujący stopień winy i nie przekraczając ram ustawowego zagrożenia uznał, że kara izolacyjna będzie jedyną, która odzwierciedli rozmiary bezprawia manifestowanego (po raz kolejny przecież) zachowaniem oskarżonego, ale i społeczną szkodliwość czynu wyrażającą się w wysokim stopniu ograniczenia sprawności psychomotorycznej oskarżonego, a co za tym idzie rozmiarach zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu, powodowanego pozostawianiem w stanie nietrzeźwości. Nadto, z informacji o karalności wynika, iż oskarżony lekceważył ciężące na nim powinności, nie licząc się z konsekwencjami, jakie jego uchybienie może mieć dla innych uczestników ruchu drogowego. Kary wolnościowe wykonywane w ciągu kilku ostatnich lat za podobne przestępstwa nie zdołały odwieść oskarżonego od powrotu do przestępstwa. Sąd nie tracił z pola widzenia, że oskarżony wprowadził się w stan nietrzeźwości w trakcie wykonywania obowiązków kierowcy, gdyż jak wyjaśnił sam oskarżony- w chwili wyjazdu z domu był trzeźwy, zaś alkohol spożywał zanim zgłosił fakt przybycia i później – kiedy, po zgłoszeniu oczekiwał wezwania do wykonania załadunku. Decydując o karze Sąd miał na uwadze uprzednią karalność, utwierdzającą Sąd w przekonaniu o stałym postępie procesu demoralizacji. W tym świetle perspektywa powrotu oskarżonego do przestępstwa w razie zastosowania środka probacyjnego jawiła się jako realna. Skoro

tak, Sąd ocenił, że tylko kara pozbawienia wolności w wymiarze roku będzie za sobą niosła dolegliwość, która trwale wymusi posłuch oskarżonego wobec obowiązującego go prawa. Brak jakichkolwiek przesłanek znamionujących powodzenie oddziaływania karnoprawnego w warunkach wolnościowych przemawiał za wykonaniem rzeczony kary. Bez wątplenia wymierzenie takiej kary trafi do przekonania nieokreślonego kręgu adresatów normy chronionej art. 178 a § 4k.k., kształtując wyobrażenie tego grona o obowiązywaniu prawa i nieuchronnej odpowiedzialności za jego naruszenie.

Z przyczyn podobnych do tych, które zaważyły na wyborze rodzaju kary i jej wymiarze, czas trwania środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych został ustalony na okres 4 lat. Pozbawienie oskarżonego możliwości kierowania pojazdami mechanicznymi wszelkich kategorii, a więc i samochodów ciężarowych na taki czas, związany z potrzebą ponowienia starań o uzyskanie prawa jazdy, zagwarantuje względne bezpieczeństwo innym uczestnikom ruchu drogowego, a samego oskarżonego zdyscyplinuje na tyle, że nie zdecyduje się więcej naruszyć wymogu trzeźwości, nawet gdyby - pozostając w stanie podobnie ograniczonej sprawności psychomotorycznej - ponownie miał przejechać krótki dystans. Środek ten jawi się jako szczególnie dolegliwy, i taki w istocie jest, skoro naraża oskarżonego na uciążliwości korzystania ze środków transportu zbiorowego i ogranicza jego aktywność zawodową, wyłączając te zajęcia, które wiążą się z prowadzeniem samochodów ciężarowych. Sąd baczyl, by środek karny stanowił odpowiednią reakcję na zagrożenia, które wywołał oskarżony, wykonujący zawód kierowcy, utrzymujący się z dochodu, jaki przynosi świadczenie usług związanych z prowadzeniem pojazdów mechanicznych. Skazanie nie pozostanie bez wpływu na pogorszenie zdolności oskarżonego do zaspokajania potrzeb życiowych jego bliskich; jest to jednak konsekwencja, z którą oskarżony powinien się liczyć – i to niezależnie od ryzyka skazania – kiedy decydował się na spożycie alkoholu i wykonywanie pod jego wpływem, z rażącym naruszeniem obowiązków pracowniczych, powierzonego mu przez pracodawcę zadania.

Sąd miał na uwadze, że od dnia kontroli oskarżony nie miał możliwości kierowania pojazdami mechanicznymi, wtedy to bowiem zatrzymano mu prawo jazdy, dlatego okres ów z mocy art. 63 § 2 k.k. zaliczył na poczet rzeczony środek karnego.

Mając na uwadze zapewnienia oskarżonego o wysokości dochodu oraz potrzebie łożenia na utrzymanie dzieci, Sąd przyjął, że obciążenie go kosztami sądowymi będzie dla niego zbyt uciążliwe i zgodnie z art. 624 § 1 k.k. zwolnił go od poniesienia rzeczonych należności, zaliczając wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.